

ROZŁUPIENIE (7) *sb n*

roz- (6), ros- (1); -enie (6), -ęnie (1).

N sg rozłupi(e)nié (7); -é (3), -(e) (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

I. *Rozbicie, rozszczepienie (1) : Fissio, Findendi actus – Rozłupienie. Calep 419b.*

II. *Szpara, rozpadlina, pęknięcie; fissura, scissura Calep, Cn; divisura, fissus, hiatus Calep (6) : Fissus Pro fissura, et divisura – Rozdzielenie rozłupienie. Calep 419b; Hiatus – Ziewanie, rozpadnięcie, rozłupienie. Calep 482b, 954a [2 r.].*

a. *Rozpadlina skalna, przepaść; rima Calep, Cn (2) : Rima – Skał, rozłupienie, rozpadlina. Calep 925a, 419b.*

Cf **ROZŁUPIĆ**